

سعی کنید با نگاه عرفانی به ابعاد نماز شوق لازم را در خود ایجاد نمایید

شماره پرسش: ۱۳۴۲۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۷/۸ ۰۷:۴۳:۰۶

متن پرسش

سلام استاد گرامی: درباره نماز خواندن و سبک شمردن آن مطالب زیادی می دانم، اما متأسفانه قادر به انجام درست این فریضه نیستم و وقتی هم تصمیم می گیرم که بهتر بخوانم از قبل از تصمیم گرفتنم کیفیت بدتری پیدا می کند. خمیازه و هر چیزی که قبل از نماز وجود ندارد دقیقاً وقت نماز سر و کله اش پیدا می شود. از طرفی در سن تکلیف به خاطر سخت گیری پدرم در مورد نماز خواندن (حالا به هر کیفیتی که بود) مجبور بودم نماز را بخوانم حالا اگر شده همه نماز ظهر و عصر دو دقیقه طول بکشد (البته می دانم ایشان از سر دلسوزی مجبورمان می کردند) و برخورد تندی انجام می دادند. این گذشته بد هم مزید بر علت شده و به شدت نماز خواندن برایم سنگین است و برایم یک کار رفع تکلیفی شده است. نمی دانم باید چه کنم؟ از لحاظ دانستن مشکلی ندارم ولی پای عملم می لنگد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: از پدرتان گله مند نباشید، بالاخره همین عادت به نماز از خدمات ایشان به شما است. سعی کنید با نگاه عرفانی به ابعاد نماز شوق لازم را در خود ایجاد نمایید. کتاب «آداب الصلوة» از امام خمینی کمک می کند. موفق باشید